

ROZWARZYĆ (4) *vb pf*

o jasne; w imp a pochylone, w pozostałych formach jasne.

inf rozwarzyć (1). ◇ *imp* 2 sg rozwârż (1). ◇ [*con* 2 sg *m* byś rozwarzył.] ◇ *part praet act* rozwarzywszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Mocno zagotować, tak by stało się bardzo miękkie lub się rozpadło, rozgotować [co] (4) : Chorey Wątrobie nayzdrowszy pokarm/ po kilkâ dni iedząc/ mięfo kurze álbo kokofze rozwârzywfy s piotrufzczánym korzenim/ od kości odebrać SienLek 88v.

rozwarzyć w czym (3): To wzytko w wodzie dobrze rozwarzywfy/ vczyń Emplaŧr FalZioł V 37; [warz to w wodzie tey/ w ktoreybyś drzewiey rozwârzył Tłuŧtoŧz ogrodny SienHerb 531a]. Cf rozwarzyć w czym na co.

rozwarzyć w czym na co [= by stało się jak coś] (2): Weźmi korzeń bykowy/ rozwarz go w ocie ná kliy SienLek 79v, 79v.

Formacje współrdzenne cf WARZYĆ.

Cf ROZWARZENIE, ROZWARZON

RS, ALKa